

FENT CAMÍ per la Segarra rural

17 de febrer
de 2013
Núm. 778

Comunicat del Papa Benet XVI

Us he convocat ... per a comunicar-vos una **decisió de gran importància** per a la vida de l'Església. Després d'haver examinat davant Déu reiteradament la meua consciència, he arribat a la certesa que, per l'edat avançada, **ja no tinc forces** per a exercir de manera adequada el **ministeri** petrí. Sóc molt conscient que aquest **ministeri**, per la naturalesa espiritual que té, ha de ser portat a terme no únicament amb obres i paraules, sinó també, i no en menor grau, patint i pregant. Malgrat això, **el món d'avui, subjecte a ràpides transformacions i sacsejat per qüestions de gran relleu per a la vida de la fe**, per a governar la barca de sant Pere i anunciar l'Evangeli, **necessita també el vigor tant del cos com de l'esperit**, vigor que, en els darrers mesos, ha disminuït en mi de tal manera que **he de reconèixer la meua incapacitat per exercir bé el ministeri que em va ser encomanat**. Per això, essent **molt conscient** de la serietat d'aquest acte, **amb plena llibertat**, declaro que **renuncio al ministeri de Bisbe de Roma**, ... de manera que, des del 28 de febrer de 2013, a les 20.00 hores, la seu de Roma, la seu de Sant Pere, quedarà vacant i haurà de ser convocat, per part de qui té competències per a fer-ho, el conclave per a l'elecció del nou Summe Pontífex ...

De la lectura d'aquest fragment de la seva renúncia, ja ens adonem de què vivim uns esdeveniments històrics “de gran transcendència”: Feia uns 700 anys que això no passava a l'Església!

També d'un canvi radical en la doctrina sobre el papa com ara que el papa havia d'estar “al peu del canó” fins a la mort, El Papa Benet segur que sabia més que nosaltres, com els últims anys d'alguns papes van ser de desgovern i d'actituds lamentables ben excusables i comprensibles d'altra banda per la seva vellesa i les limitacions de les seves greus malalties, com passa, i ho veiem amb afecte, amb molta gent gran nostra.

Un altre canvi doctrinal que mostra clarament aquest document és que no parla de la “dignitat” ni de la “figura” papal, sinó del “MINISTERI PAPAL. I no només de passada, com sense importància, sinó que només en quinze ratlles ho diu **quatre** vegades. O sigui que segons el significat de la paraula “ministeri” vol dir que s'exerceix mentre hom n'és apte físicament i psíquica. La mateixa llei eclesiàstica diu que tant capellans, com bisbes, com cardenals tots tenen una edat de jubilació. Això que fa anys estava acceptat, per la figura del Papa era tabú. Ara ja no ho és.

Creiem –i desitgem- que l'estructura de l'Església es posi al dia, com volia el Concili Vaticà II “aggiornamento” i deixi com un llast adherències que no venen de la primitiva església i que, com també diu el Papa, “el món d'avui, subjecte a canvis molt ràpids i sacsejat per qüestions de gran relleu per a la vida de la fe”. Convé que l'Església, tota ella Poble de Déu, no perdi el tren dels canvis del món, per mantenir-se ferma amb els peus a l'estació mentre el tren de la història corre i canvia més ràpid que mai.

Ni els simples fidels, ni els capellans, ni tampoc els bisbes i, fins i tot alguns cardenals no tenim vot en l'elecció del papa, però ens queda (no se si us consolarà) un camí molt democràtic per influir en l'elecció del futur papa. Aquest camí és la **pregària**, que és absolutament democràtica: Déu acull a tothom sense diferències de raça, poder, cultura i sexe.

En aquesta confiança pregarem i esperarem amb gran il·lusió els esdeveniments futurs esperant una NOVA PRIMAVERA tal com la vol Jesús Nostre Senyor.

VIDA DE LES NOSTRES PARRÒQUIES

Horaris:

Dissabte, 23 de febrer.

SANT ANTOLÍ: 8 vespre.

Diumenge 24 de febrer.

CIVIT: 3/4 d'una migdia.

CURULLADA: 11 matí.

ESTARÀS: 1 migdia.

GRANYENA: 12 migdia.

GUÀRDIA LADA: 10 matí.

PALLEROLS: 10 matí.

SANT GUIM DE FREIXENET: 12 migdia.

TALEVERA: 2/4 de 12 migdia.

TALLADA: 2/4 d'onze matí.

Sant Antolí. Reunió de Vida Creixent: El dimecres, 27 de febrer, a 2/4 de 5 de la tarda.

TROBADA GENERAL DE VIDA CREIXENT:

Aquest any la trobada general de Vida Creixent del Bisbat de Solsona es farà a Mollerussa el dijous dia 28 de febrer.

Horari de la jornada:

Lautocar sortirà 2/4 de 9 del matí de Sant Guim de Freixenet.

A 3/4 de 9 de Sant Antolí. A les 9 de Cervera. I a les 10 del matí: arribada a Mollerussa i xocolatada.

2/4 d'onze: assemblea.

2/4 de 12: conferència a càrrec del nostre Sr. Bisbe.

1 del migdia: Eucaristia.

2/4 de 3: dinar i en acabar "l'hora dels adéus".

Curset Prematrimonial. L'Arxiprestat de la Segarra ofereix el segon curset prematrimonial els dies 9 i 10 de març al Casal Parroquial de Cervera. L'horari, tant el dissabte com el diumenge, és de 5 a 7 de la tarda. Els interessats podeu dirigir-vos al vostre Mossèn, o també al telèfon: 973-530313 en hores del despatx (12 a 13,30, el dilluns no).

HISTÒRIA DELS PAPES QUE HAN DIMITIT.

El primer de tots, quan la comunitat de fidels vivia en un estat d'incertesa total, sotmesa a persecució (segle II), i les estructures de l'Església eren febles, **Climent I** (Sant Climent) va renunciar al tron de Pere en saber que seria desterrat, i per tant, es veuria obligat a privar als fidels d'un pastor.

Poncià (Sant Ponç), va renunciar (235) amb la intenció de superar la ruptura produïda pel cisma d'Hipòlit.

Silveri (Sant Silveri) va renunciar l'any 537 poques setmanes abans de la seva mort.

Martí I (Sant Martí) va abdicar un any abans de morir el 654.

Joan XII deposat per l'emperador Ot I a l'any 693.

Lleó VIII també deposat pel mateix emperador l'any següent.

Benet IX va abdicar a favor de Gregori VI (1046).

Gregori VI renuncia l'any 1048.

Celestí V (Sant Celestí), és un dels exemples més curiosos de Papa dimissionari. El seu nom era Pietro di Morrone, frare benedictí que vivia com un ermità en una cova. Quan el van elegir Pontífex, Pietro, que tenia ja la considerable edat de 79 anys, va acceptar l'elecció per treure l'Església del bloqueig en què es trobava després de 27 mesos, més de dos anys, d'un conclave interminable. Va tirar la tovallola al cap de cinc mesos de la seva elecció (1295). El seu conseller es va fer triar successor seu amb el nom de Bonifaci VIII, que després va ordenar la detenció de Pietro Morrone, que moriria a la presó.

Gregori XII, va decidir deixar la tiara (any 1415) per posar fi a la interminable disputa entre diferents papes, l'anomenat cisma d'Occident. (hi va haver un moment que n'hi havia tres, entre ells, el Papa Lluna).

Pius VII va firmar la seva renúncia (1804) perquè temia que Napoleó l'empresonés, però, com que no ho va fer, continuà essent Papa.

L'últim és ara el Papa **Benet XVI** que representa, una ruptura sorprenent amb la línia del seu predecessor, el polonès Karol Wojtyła (Joan Pau II), que va passar l'última dècada del seu Pontificat en un fragilíssim estat de salut, envoltat de rumors que donaven per segura la seva dimissió.

Dels 11 papes que no han acabat el seu pontificat, els historiadors sols n'admeten cinc que hagin abdicat voluntàriament. Els altres van abdicar per força, o simplement van ser destituïts.

Edita: Grup de parròquies de l'Arxiprestat de la Segarra. Bisbat de Solsona

E-mail = redaccio@galeon.com web= www.efulls.com/